

Punktum af Paragrafen skal udgaa, skal jeg ikke have Noget derimod at erindre. Mindretallets Vindringsforslag under Nr. 84 kan jeg ikke slutte mig til. Vindringsforslaget under Nr. 85, der jo kun gaar ud paa en Tydeliggjørelse, skal jeg heller ikke gjøre nogen Indsigelse imod. Vindringsforslaget under Nr. 86 har jeg ikke i og for sig Noget imod. Det er det, som jeg før omtalte, som gaar ud paa, at Stadslogen skal være Medlem af Bygningskommissionen og deltage i alle Sagers Behandling, ikke blot i Behandlingen af Sager, hvor der er Spørgsmaal om hygieiniske Forhold — som Lovforslaget foreslaar — men alle Sagers Forhandling. Vindringsforslaget under Nr. 87 er jo et meget vigtigt og indgribende Vindringsforslag, for saavidt dets Mening skal være, at alle Sager, der behandles i Bygningskommissionen, skulle gjøres til Gjenstand for mundtlig Forhandling, som ledes af Formanden. Jeg tror forøvrigt, at naar et saadant Forslag som dette bliver vedtaget, vil der derved opnaas Alt, hvad der kan opnaas i Retning af Hurtighed, og jeg kan i det Hele taget med Hensyn til dette Punkt sige, at der staar jeg i min Opfattelse af dette Spørgsmaal Mindretallet nærmere end Flertallet. Det er forøvrigt et Spørgsmaal, om det vil blive muligt at gennemføre, at alle Sager skulle behandles mundtlig. Dels kan der være enkelte store vigtige Principspørgsmaal, der kunne foreligge, og som kunne gjøre, at Sagerne i alt Fald ikke kunne bringes til Ende i dette Møde, men maa udsættes til senere, og der er ogsaa visse Tilfælde, hvor det næppe vil gaa an ubetinget at udelukke skriftlig Votering, saa at en Afgang til at lade en saadan foretagelse i enkelte Sager vistnok maa blive tilbage, men i Hovedsagen skal jeg erkende, at det vistnok vil være rigtigt at faae truffet Forholdsregler, hvorefter det mere end hidtil vil blive Reglen, at Sagerne behandles i Møder og altsaa mundtligt. Jeg er nemlig ganske vist overbevist om, at paa den Maade vil en Mængde, vel endog saa den aller største Del af Sagerne, kunne afgjøres strax. Disse Møder maa jo vel holdes i det mindste een Gang om Ugen; at foreskrive, at de skulde holdes oftere, vil vel blive vanstelig, eftersom jo Bygningskommissionen bestaar af et større Antal Medlemmer, som alene med Undtagelse af Stadsbygmesteren egentlig ikke ere lønede før det, og tillige Folk som ifølge deres Embedsstilling have andre vidrækkende Virksomheder. Men selv om man kun kunde komme til at holde eet Møde om Ugen til mundtligt Foredrag af Sagerne, tror jeg, det vil være en meget hensigts-

mæssig Forholdsregel, og at man derved vil opnaa al den Hurtighed, som overhovedet kan opnaas i Sagernes Behandling, hvad endelig angaar de øvrige Vindringsforslag under Nr. 88 og følgende, som gaa ud paa, at der skal oprettes et Bygningskontor, og at alle de til Stadsbygmesterens Afgjørelse henviste Sager skulde afgjøres der, tror jeg ikke, ligesom Mindretallet, at der derved i Virkeligheden vil opnaas nogen hurtigere Behandling af Bygningsager end den, der nu finder Sted, maaske snarere det Modsatte, og jeg har mod den Ordning den Indvending, at man her lægger et Ansvar paa Stadsbygmesteren, som han i Virkeligheden ikke kan bære, saaledes som Ordningen er nu med Bygningsinspektører. Jeg vil bemærke, at disses Antal jo kan forøges, naar Omstændighederne kræve det; det er muligt, der nu er for faa, og at der burde oprettes et 5te Distrikt foruden de 4, vi have. Det frembyder dog den Fordel, for den hele nuværende Ordning, at Bygningsinspektøren kan tage et virkeligt Ansvar for de Bygningsforetagender, som ligge i hans Distrikt; men naar alle Bygningsager fra hele Byen skulde henlægges i et saadant Kontor under Stadsbygmesteren, vil Følgen blive, at Stadsbygmesteren ikke kan have noget virkeligt Ansvar for Sagerne; hans Ansvar i saa Henseende vil kun blive rent formelt. Han vil være henvist til at stole paa de Indberetninger, han modtager fra disse Assistenten, som skulde være til hans Raadighed, og disse Assistenten ville, naar man da ikke kan tænke paa, at det skal være høit lønede Bestillingsmænd, i Reglen blive unge Mennesker, som ikke ere i Besiddelse af nogen stor Erfaring. Skal Stadsbygmesteren ikke stole paa dem, skal han derimod selv foretage hyppige Tilsyn selv paa Stedet o. desl., vil denne Ordning af Forholdene aldeles afgjort snarere forhale Sagernes Hjænge, end den vil fremme den. Jeg tror derfor ikke, der vil vindes Noget ved den Ordning, og jeg tror, at naar man vil væsentlig opnaa det, at Sagerne blive fremmet hurtigere, saa maa det være paa andre Maader og ved andre Midler end ved Indførelsen af dette Bygningskontor. De Mangler, det, som man kan sige mod den nuværende Ordning af Forholdet med Bygningsinspektører, er Ting, som ville kunne rettes paa anden Maade. Endelig kommer saa ogsaa den Betragtning til, som Mindretallet saa stærkt fremhævede, at det utvivlsomt vil blive en kostelig Indretning, man her paatvinger Kommunen og dens Autoriteter, uden at den dog kan siges at have udtalt nogetsomhelst Ønske i saa Henseende.